

Plângere prealabilă art. 7 alin. 1¹ din Legea nr. 554/2004

Către,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Subsemnatul/a,, fiul/fiica lui.....și
, născut/ă la data de, în
, jud., având cetățenia română,
 domiciliat în

, legitimat/ă cu CI/BI/CP seria, nr....., CNP
, cetățean român cu drept de vot, în temeiul art. **art. 7**
alin. 1¹ din Legea 554/2004 formulez prezenta plângere prealabilă prin care vă solicit
 următoarele:

Să revocați actul administrativ normativ intitulat **Hotărârea Curții
 Constituționale a României nr.32 din 06.12.2024** publicată în Monitorul Oficial
 nr.1231 din 06.12.2024 deoarece îmi încalcă dreptul meu fundamental prevăzut în art.
 36 alin. 1 din Constituția României, de a-mi exercita votul liber în turul al II-lea al
 scrutinului prezidențial, pentru următoarele

Motive de nelegalitate:

1. Curtea Constituțională, în emiterea hotărârii deduse prezentei plângeri
 prealabile, **a comis un exces de putere, așa cum este definit de art. 2 alin. 1 lit n) din
 Legea contenciosului administrativ nr.554/2004:** „exces de putere - exercitarea
 dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței
 prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor;”.

Prin actul administrativ normativ denumit Hotărârea nr. 32/06.12.2024, CCR a
 interpretat în mod abuziv atribuția prevăzută de art.146 lit. f) din Constituție, aceea de
 a veghea la respectarea procedurii pentru alegerea președintelui României, anulând,
 printr-o autosesizare arbitrară, întreg procesul democratic de alegere a președintelui
 României.

Procedura pentru alegerea președintelui României este prevăzută de Legea nr.
 370//2004 iar atribuțiile Curții Constituționale sunt de asemenea prevăzute expres în
 această lege.

Astfel, nici Legea de organizare și funcționare a Curții Constituționale nr. 47/1992
 și nici Legea nr. 370/2004 privind alegerea președintelui României, nu prevede dreptul
 Curții Constituționale de a se sesiza din oficiu, prin fapta de „a lua act de conținutul”
 unor documente prezentate în Ședința Consiliului Suprem de Apărare a țării și aduse la
 cunoștință publică, așa cum se indică textual în paragraful nr. 5 al Hotărârii a cărei
 revocare o cer.

Potrivit art. 52 alin.1 și 2 din Legea nr. 370/2004 privind alegerea președintelui României:

„(1) Curtea Constituțională anulează alegerile în cazul în care votarea și stabilirea rezultatelor au avut loc prin fraudă de natură să modifice atribuirea mandatului sau, după caz, ordinea candidaților care pot participa la al doilea tur de scrutin. În această situație Curtea va dispune repetarea turului de scrutin în a doua duminică de la data anulării alegerilor.

(2) Cererea de anulare a alegerilor se poate face de partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale și de candidații care au participat la alegeri, în termen de cel mult 3 zile de la închiderea votării; cererea trebuie motivată și însoțită de dovezile pe care se întemeiază.”

Așadar, Curtea Constituțională nu are drept să se sesizeze din oficiu pentru anularea alegerilor. Dreptul de a sesiza Curtea Constituțională cu o cerere având acest obiect este recunoscut, de art. 52 alin. 2 din Legea nr. 370/2004, numai competitorilor electorali, respectiv: partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale și candidaților care au participat la alegeri. Dacă orice altă persoană ar fi formulat o asemenea cerere, Curtea Constituțională ar fi trebuit să o respingă ca fiind introdusă de o persoană fără calitate/ca inadmisibilă.

La alegerile prezidențiale din 2024, Curtea Constituțională a fost sesizată cu două cereri de anulare a alegerilor, de către candidații: Sebastian Constantin Popescu și Cristian-Vasile Terheș, contestații care au fost response. Contestația formulată de candidatul Sebastian Constantin Popescu a fost respinsă ca tardivă (Hotărârea CCR nr. 29 din 28 noiembrie 2024), iar contestația candidatului Cristian - Vasile Terheș a fost respinsă ca neîntemeiată (Hotărârea CCR nr. 30 din 2 decembrie 2024), ambele hotărâri fiind publicate în Monitorul Oficial.

În **considerentele Hotărârii nr. 29** din 28 noiembrie 2024, paragraful 15, **Curtea Constituțională a reținut** că: *“în aplicarea dispozițiilor legale antereferate, pct.103 din anexa la Hotărârea Guvernului nr.1061/2024 privind aprobarea Programului calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare pentru alegere Președintelui României în anul 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.874 din 30 august 2024, stabilește că formularea cererilor pentru anularea alegerilor pe motiv de fraudă electorală se realizează de către competitorii electorali în termen de cel mult 3 zile de la încheierea votării, cel mai târziu până la data de 26 noiembrie 2024, ora 24,00”.*

Iar în **considerentele Hotărârii nr. 30** din 2 decembrie 2024, **Curtea Constituțională a reținut** în paragrafele 30 și 31 că:

“ 30. Curtea reține că nici Biroul Electoral Central și nici celelalte birouri electorale nu au identificat elemente de natură să conducă la reținerea existenței unor nereguli de natură a afecta rezultatul numeric al alegerilor. Examinarea Curții Constituționale converge către aceeași concluzie și, în consecință, Curtea constată că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art.52 alin.(1) din Legea nr.370/2004, conform cărora Curtea Constituțională anulează alegerile în cazul în care votarea și stabilirea

rezultatelor au avut loc prin fraudă de natură să modifice atribuirea mandatului sau, după caz, ordinea candidaților care participă la al doilea tur de scrutin.

31. Cu privire la argumentele învederate în susținerea cererii de anulare referitoare la modul de desfășurare a campaniei electorale în preziua votului sau în mediul online ori la votul exercitat de alegători care nu aveau dreptul să voteze pe liste suplimentare deoarece aveau domiciliul în aceeași unitate administrativ-teritorială în care se afla secția de votare la care au votat, Curtea reține că aceste aspecte nu au fost motivate de autorul cererii, astfel că nu pot fi analizate în acest cadru procesual.”

Ca urmare a respingerii celor două contestații. Prin Hotărârea nr.31 din 2 decembrie 2024 privind rezultatul alegerilor pentru funcția de Președinte al României în cadrul primului tur de scrutin din 24 noiembrie 2024, Curtea Constituțională a confirmat și validat rezultatul alegerilor pentru funcția de Președinte al României din primul tur de scrutin de la data de 24 noiembrie 2024, după cum urmează:

- numărul total al alegătorilor înscriși în listele electorale permanente: 18.021.800;
- numărul total al alegătorilor care s-au prezentat la urne: 9.465.650;
- numărul total al voturilor valabil exprimate: 9.242.186;
- numărul total al voturilor nule: 223.132;
- numărul de voturi necesare pentru a fi ales Președinte al României, conform art.2 alin.(1) lit.b) din Legea nr.370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare: 9.010.901;

- numărul total al voturilor valabil exprimate, obținute de fiecare candidat:

1. Elena-Valerica Lasconi 1.772.500
2. George-Nicolae Simion 1.281.325
3. Ion-Marcel Ciolacu 1.769.760
4. Nicolae-Ionel Ciucă 811.952
5. Hunor Kelemen 416.353
6. Mircea-Dan Geoană 583.898
7. Ana Birchall 42.853
8. Alexandra-Beatrice Bertalan-Păcuraru 14.502
9. Sebastian-Constantin Popescu 14.683
10. Ludovic Orban 20.089
11. Călin Georgescu 2.120.401
12. Cristian Diaconescu 286.842
13. Cristian-Vasile Terheș 95.782
14. Silviu Predoiu 11.246

Totodată a hotărât că:

- rezultatul alegerilor pentru funcția de Președinte al României din primul tur de scrutin de la data de 24 noiembrie 2024 se aduce la cunoștință publică.

- se va organiza al doilea tur de scrutin pentru alegerea Președintelui României în ziua de duminică, 8 decembrie 2024, la care vor participa domnul Călin Georgescu și doamna Elena-Valerica Lasconi, în această ordine.

- prezenta hotărâre este definitivă și general obligatorie, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aduce la cunoștință prin mass-media.

După ce s-a publicat Hotărârea CCR nr. 31 din 2 decembrie 2024 în Monitorul Oficial al României nr.1214 din 03.12.2024, **în data de 6 decembrie 2024**, în timp ce procesul de votare pentru turul al doilea începuse în diaspora, **Curtea Constituțională s-a întrunit în secret**, fără a se publica un comunicat cu privire la această întrunire, **și, ca urmare a autosesizării**, așa cum am arătat mai sus, **s-a pronunțat Hotărârea nr. 32** prin care, invocându-se absolut eronat și printr-o interpretare extensivă absolut subiectivă, prin exces de putere art.146 lit. f) din Constituție, a anulat întregul proces electoral cu privire la alegerea Președintelui României, desfășurat în baza Hotărârii Guvernului nr.756/2024 privind stabilirea datei alegerilor pentru Președintele României din anul 2024 și a Hotărârii Guvernului nr.1061/2024 privind aprobarea Programului calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare pentru alegerea Președintelui României în anul 2024 și s-a dispus reluarea în integralitate a procesului electoral pentru alegerea Președintelui României, Guvernul urmând să stabilească o nouă dată pentru alegerea Președintelui României, precum și un nou program calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare.

2. Hotărârea CCR nr. 32 din 6 decembrie 2024, a cărei revocare o cer, **a fost emisă cu încălcarea termenului până la care ar fi putut fi pusă în discuție posibilitatea anulării alegerilor**, respectiv data validării rezultatelor primului tur de scrutin., așa cum prevede pct. 107 din Anexa HG nr. 1061/2024, Astfel, potrivit acestui punct, Curtea Constituțională trebuia să valideze alegerile și să publice rezultatul acestora în mass-media și în Monitorul Oficial al României partea I, după primirea dosarului de la Biroul Electoral Central și soluționarea cererilor de anulare a alegerilor pentru fraudă electorală, potrivit Art. 53 alin. (1) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 53 alin. 1 din Legea nr. 370/2004 prevede că:

„(1) Curtea Constituțională validează rezultatul fiecărui tur de scrutin, asigură publicarea rezultatului alegerilor în mass-media și în Monitorul Oficial al României, Partea I, pentru fiecare tur de scrutin și validează rezultatul alegerilor pentru președintele ales.”

Iar art. 52 alin. 3 din aceeași lege prevede că:

“(3) Soluționarea cererii (de anulare a alegerilor subl.n) de către Curtea Constituțională se face până la data prevăzută de lege pentru aducerea la cunoștința publică a rezultatului alegerilor.”

Or, așa cum am arătat mai sus, prin Hotărârea nr. 31 din 2 decembrie 2024, CCR adusesse la cunoștință rezultatul turului I al alegerilor prezidențiale, astfel încât nu mai era în termen să examineze corectitudinea procedurii electorale din turul I.

3. Hotărârea CCR nr. 32 din 6 decembrie 2024 a fost emisă cu încălcarea principiului irevocabilității actelor administrative care au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice.

Potrivit art. 1 alin. 6 teza I din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

“Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice.”

Astfel, deși prin Hotărârea nr. 31 din 2 decembrie 2024, CCR a validat alegerile și rezultatele din turul I al alegerilor prezidențiale, a stabilit care sunt cei doi candidați care vor participa la turul al II-lea din 8 decembrie 2024, cu încălcarea dispozițiilor citate mai sus, practic a revocat această Hotărâre, prin emiterea Hotărârii nr. 32 din 6 decembrie 2024, deși Hotărârea nr. 31 din 2 decembrie 2024 a produs efecte juridice, procedura electorală fiind continuată, iar procesul de vot în secțiile de votare din străinătate era în curs de desfășurare, potrivit calendarului electoral stabilit prin HG nr. 1061/2024.

4. Hotărârea CCR nr. 32 din 6 decembrie 2024 a fost dată cu încălcarea condițiilor de fond prevăzute de art. 52 din Legea nr. 37/2004, necesare pentru anularea alegerilor.

Aceste condiții, raportate la situația concretă, din 6 decembrie 2024, când turul I se încheiase (și fusese validat), iar procesul de vot în turul al II-lea era în plină desfășurare sunt:

- existența unor dovezi de fraudă (condiție expresă prevăzută la art. 52 alin. 2 din Legea nr. 37/2004 : “cererea trebuie motivată și însoțită de dovezile pe care se întemeiază”);

- această fraudă să fi fost de natură să modifice ordinea candidaților care participă la al doilea tur de scrutin.

Dovezile de fraudă, evident, trebuie să aibă legătură cu procedura electorală, spre exemplu: (buletine de vot false, vot multiplu, turism electoral etc.), unită cu fraudă la stabilirea rezultatelor (de exemplu: procese-verbale false, calcule matematice greșite, erori ale infrastructurii digitale etc.).

Nu orice fraudă de acest gen poate conduce la anularea alegerilor, ci doar fraudă masivă, de natură să modifice ordinea candidaților la al doilea tur de scrutin.

Dincolo de faptul că, prin Hotărârea nr. 30 din 2 decembrie 2024 privind cererea de anulare a alegerilor pentru funcția de Președinte al României din data de 24 noiembrie 2024, formulată de domnul Cristian-Vasile Terheș, Curtea Constituțională a reținut că nici Biroul Electoral Central și nici celelalte birouri electorale nu au identificat elemente de natură să conducă la reținerea existenței unor nereguli de natură a afecta rezultatul numeric al alegerilor și că în ce privește la modul de desfășurare a campaniei electorale în preziua votului sau în mediul online ori la votul exercitat de alegători care nu aveau dreptul să voteze pe liste suplimentare deoarece aveau domiciliul în aceeași unitate administrativ-teritorială în care se afla secția de votare la care au votat, Curtea Constituțională a reținut reține că aceste aspecte nu au fost motivate de autorul cererii, și evident nici dovedite, **Hotărârea CCR a cărei revocare o cer a fost dată absolut arbitrar, fără absolut nicio dovadă că procesul electoral ar fi fost fraudat în așa măsură încât s-ar fi impus anularea alegerilor.**

Astfel, CCR a reținut în Hotărârea nr. 32/06.12.2024 exclusiv motive străine condițiilor legale prevăzute în mod limitativ de către legiuitor pentru anularea procesului electoral. Se arată în motivare că există suspiciunile persuadării alegătorilor prin

exploatarea „abuzivă” a algoritmilor platformelor de social-media, că s-ar fi eludat legislația prin nemarcarea materialelor electorale cu însemnele specifice campaniei electorale și că ar exista eventuale cheltuieli netransparente ale campaniei unuia dintre candidați. Faptul că CCR a considerat că votanții români nu au discernământul necesar pentru a distinge între mesajele candidaților, prevalându-se de neîndeplinirea unor condiții de formă ale unuia dintre candidați, arată că aceasta a acționat împotriva prevederilor Constituției României și a Codului Civil, i-a considerat pe votanții români ca fiind lipsiți de discernământ la votul care urma să aibă loc pe 08.12.2024, inclusiv pe cei din diaspora care deja votaseră și a acționat preventiv anulând întregul proces electoral, anulându-le suveranitatea și implicit sabotând prevederile art. 1 alin. 3 și art.2 din Constituție.

Toate așa zise nereguli privind nemarcarea materialelor electorale cu însemnele specifice și existența unor cheltuieli netransparente nu numai că nu au fost dovedite că ar fi existat, dar nu s-a arătat în motivarea Hotărârii nr. 32/06.12.2024, care sunt în concret dispozițiile legale încălcate, care este sancțiunea prevăzută de lege pentru încălcarea acestora și cum au fost acestea apte de a fraudă votul și să modifice ordinea candidaților din turul I.

CCR, în cuprinsul Hotărârii în cauză, nu a reținut cu certitudine indubitabilă ingerința unor entități statale sau non-statale (nici documentele desecretizate ale serviciilor de informații nu au revelat astfel de entități), deși s-a pronunțat în sensul că „trebuie exclusă ingerința unor entități statale sau non-statale în realizarea unor campanii de propagandă sau dezinformare electorală”. Curtea Constituțională, nu a avut în posesie PROBE/DOVEZI, că vreunul dintre candidații calificați în turul al II-lea, ar fi săvârșit acțiuni în acest sens, iar instituțiile abilitate, prin reprezentanții săi legali, au recunoscut public aceasta.

5. Hotărârea CCR nr. 32 din 6 decembrie 2024 a fost emisă și cu încălcarea art. 2 din Constituția României privind Suveranitatea, ca principiu constituțional general.

Astfel, potrivit textului constituțional:

“(1) Suveranitatea națională aparține poporului roman, care o exercită prin organelle sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum.

(2) Nici un grup și nici o persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu”

Practic, prin Hotărârea nr. 32 din 6 decembrie 2024, CCR a încălcat suveranitatea poporului român, al cărui membru sunt și eu, anulând întreaga procedură electorală, lăsând România fără Președinte legitim ales de poporul român și aruncând-o într-o criză politică profundă, care nu s-a încheiat nici acum la peste 4 luni de la anularea alegerilor.

Mai mult, prin paragraful nr. 22 din Hotărârea a cărei revocare o cer, CCR a exercitat suveranitatea poporului român în nume propriu, impunându-ne un Președinte care nu a fost ales, care nu mai avea dreptul să rămână în funcție după împlinirea duratei de 5 ani a celui de-al doilea mandat.

Citez paragraful nr. 22 : *“Curtea, având în vedere complexitatea și durata în timp a operațiunilor electorale necesare ulterior pronunțării prezentei decizii, constată*

aplicabilitatea art.83 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia Președintele României în funcție „exercită mandatul până la depunerea jurământului de Președinte nou-ales”.

Astfel, deși Constituția României prevede în art. 83 alin. 1 că: *“Mandatul Președintelui României este de 5 ani și se exercită de la data depunerii jurământului”*, iar alin. 3 al art. 83 prevede că: *“Mandatul Președintelui României poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război sau catastrofă”*, și mandatul Președintelui Klaus-Werner Iohannis împlinea 5 ani în data de 21 decembrie 2024, cu toate acestea, **CCR a împiedicat poporul român să-și aleagă Președintele și “a ales” în locul poporului român**, numind un Președinte care a exercitat în mod nelegal și nelegitim această funcție, până la data de 4 februarie 2025, când și -a dat demisia.

La data de 22 decembrie 2024 funcția de Președinte urma să devină vacantă, potrivit art. 97 alin. 1 teza a III-a (caz de imposibilitate definitivă a exercitării atribuțiilor), iar interimatul trebuia asigurat de președintele Senatului sau de Președintele Camerei Deputaților, potrivit art. 98 alin.1 din Constituția României.

Or, **Curtea Constituțională**, așa cum am arătat mai sus, **a exercitat suveranitatea poporului român în nume propriu, impunând poporului român un Președinte neales**, numit de chiar Curtea Constituțională, cu încălcarea gravă a prevederilor Constituției României, deși potrivit art. 142 alin. 1 Curtea Constituțională ar fi trebuit să fie garantul supremației Constituției.

Ipoteza art. 83 alin. 2, la care a făcut trimitere CCR în paragraful 22 din Hotărârea a cărei revocare o cer, este absolut eronată și un abuz, o scoatere din context și o ignorare totală a celorlalte dispoziții arătate mai sus, care se referă la durata mandatului Președintelui României.

Astfel art. 83 alin. 2 din Constituția României are aplicabilitate numai în ipoteza normală a procedurii de alegere a Președintelui României, adică în situația în care validarea alegerilor prezidențiale pentru viitorul mandat și confirmarea rezultatelor ar fi fost făcută anterior expirării duratei de 5 ani de la depunerea jurământului Președintelui în funcție, și am fi avut un Președinte ales, confirmat prin Hotărârea CCR și un Președinte în funcție. Președintele în funcție, evident rămâne în funcție până îi expiră mandatul de 5 ani, dată la care va depune jurământul Președintele nou ales.

6. Hotărârea CCR nr. 32 din 6 decembrie 2024, a cărei revocare o cer, **a fost emisă și cu încălcarea dreptului fundamental de a alege, prevăzut de art. 36 alin. 1 coroborat cu art. 81 alin. 1 din Constituția României.**

Astfel, potrivit art. 36 alin. 1: *“Cetățenii au drept de vot de la vârsta de 18 ani, împliniți până în ziua alegerilor inclusiv”*, iar potrivit art. 81 alin. 1: *“Președintele României este ales prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat.”*

Deși eu sunt cetățean român cu drept de vot și eram înscris în lista electorală permanentă nu mi-am mai putut exercita dreptul de vot la scrutinul din 8 decembrie 2024, nu mi-am mai putut exprima opțiunea pentru unul dintre candidații care au fost validați pentru participarea în turul al II-lea, fiind practic lipsit de drepturile electorale, deși nu m-am aflat în ipoteza prevăzută de art. 36 alin. 2 din Constituția României.

Așa cum am arătat mai sus, mie ca și cetățean român cu drept de vot, mi s-a interzis dreptul de a-mi alege Președintele, iar dreptul meu a fost înlocuit cu voința arbitrară a

Curții Constituționale, care ne-a impus nouă tuturor cetățenilor români, un Președinte pe care l-a numit Curtea Constituțională, cu încălcarea Constituției, așa cum am arătat mai sus.

Pentru aceste motive, vă rog să revocați Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 6 decembrie 2024.

Nume prenume

Data

Semnătura

Domnului Președinte al Curții Constituționale a României

registratura.generala@ccr.ro

subiect: plângere prelabila Hot 32-2024